Automobilism

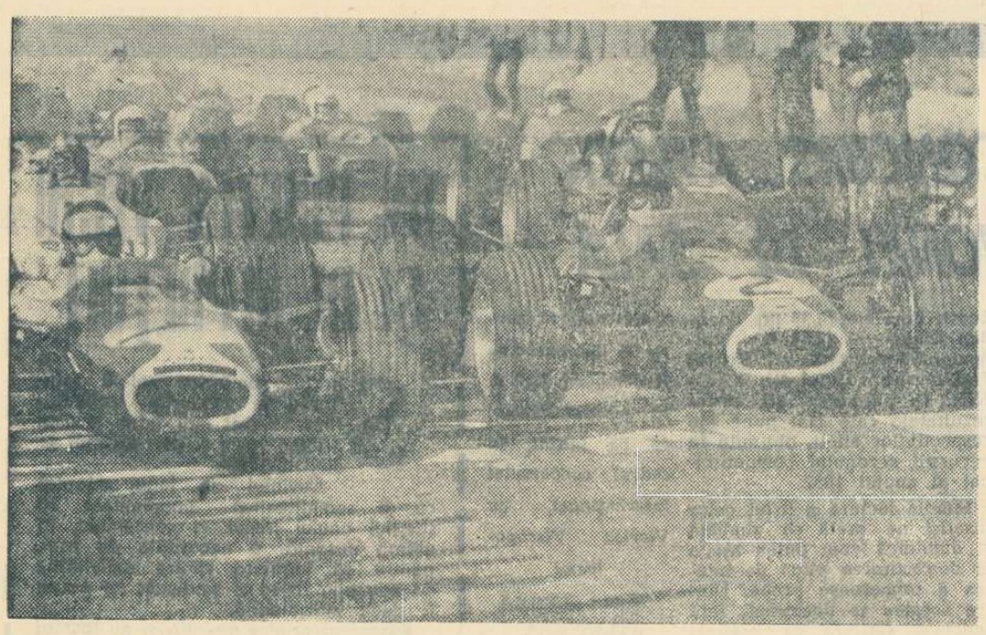

Mașini de formula I în circuitul Jarama (Spania). În prim plan, două Ford-Lotus, cel din stînga fiind pilotat de Jim Clark

CLASIFICAREA AUTOMOBILELOR PENTRU COMPETIȚII SPORTIVE

În rubricile ziarelor și revistelor de sport, care relatează despre competiții automobilistice, se pot citi de multe ori precizări ca: „această cursă conta în campionatul mondial pentru automobile de formula I" sau: „la raliu au participat automobile din grupele 1, 2 și 3". Ce reprezintă „formula I" care sînt automobilele din „grupa 3" ?

Numărul mare de tipuri de automobile moderne, cu care se poate participa la competiții sportive, a dus la necesitatea clasificării lor în anumite grupe, care la rîndul lor se împart în categorii după capacitatea cilindrică, pentru a se putea organiza competiții automobilistice corespunzătoare cu mașini comparabile între ele. În competițiile la care participă automobile din mai multe grupe, ca de exemplu la raliuri, clasamentul se face pe grupe, iar în cadrul grupelor pe categorii după capacitatea cilindrică.

Prezentăm mai joc grupele în care au fost clasificate automobilele pentrû competiții sportive automobilistice.

Grupa 1: Autoturisme de serie. Autoturisme cu cel puțin patru locuri (sub 700 cmc, două locuri), din care s-au produs în decurs de douăsprezece luni consecutive cel puțin 5 000 de bucăți. Se permit numai unele mici modificări și îmbunătățiri. Cu autoturismele din această grupă se organizează competiții în circuit închis, precum și raliuri. Ele participă chiar și la campionatul european de raliuri.

Grupa a 2-a: Autoturisme îmbunătățite. Această grupă cuprinde autoturismele construite după același principiu ca și cele din grupa 1, cu deosebirea că numărul minim de bucăți, produse în douăsprezece luni consecutive, trebuie să fie de numai 1 000. Anumite modificări și îmbunătățiri sînt permise. Pînă în 1967 campionatul european pentru autoturisme se disputa cu mașini din grupa 2.

Grupa a 3-a: Grand-tourisme. Autoturisme tip sport din care s-au produs în douăsprezece luni consecutiv cel puțin 500 de bucăți. Ele trebuie să aibă cel puțin două locuri, iar mici modificări și îmbunătățiri, similare cu cele din grupa 2, sînt permise. Grand-tourisme reprezentative: Ferrari-Berlinetta, Lotus-Elan, MGB, NSU-Spider, Mustang-Shelby și Sunbeam-Tiger.

Grupa a 4-a: Automobile sport. Automobile de mare putere, care trebuie totuși să corespundă prevederilor legale impuse autovehiculelor pentru circulația pe drumurile publice. Numărul minim de bucăți produse în douăsprezece luni consecutive trebuie să fie de 50. Ele trebuie să aibă cel puțin două locuri. Sînt permise modificări și îmbunătățiri la motor și șasiu. Automobile sport reprezentative: Ford GT 40, Porsche 904, GTS, Porsche-Carrera 6.

Grupa a 5-a: Autoturisme speciale. Autoturisme ca cele din grupele 1 și 2, la care se permit însă modificări și îmbunătățiri mai substanțiale la motor și șasiu. Abaterea permisă față de greutatea modelului de bază este de 3 la sută. Autoturismele speciale sînt vehicule de mare putere, destinate competițiilor de viteză în circuit închis. Totuși, ele trebuie să fie dotate cu toate echipamentele de bază cerute de legea circulației pe drumurile publice. Numărul de bucăți produse nu contează. Campionatul european pentru autoturisme se dispută anul acesta cu automobile din grupa 5. Autoturisme speciale reprezentative: Lotus-Ford cu motor formula II, Porsche 911 cu motor Carrera 6.

Grupa a 6-a: **Prototipuri de automobile sport.** Autovehicule speciale de mare putere destinate curselor de viteză în circuit închis. Ele reprezintă prototipurile viitoarelor automobile de serie și trebuie să aibă echipamentul de bază cerut de legea circulației pe drumurile publice. Începînd din 1968 capacitatea cilindrică a prototipurilor a fost limitată la 3 000 cmc. Prototipuri mai cunoscute: Chaparral, Ferrari-Dino, Ferrari P-4, Ford 7 litri, Porsche-Carrera 910.

Grupa a 7-a: **Automobile de curse cu două locuri.** Automobilele de curse cu două locuri, fără alte condiții sau îngrădiri. Cu acești bolizi se dispută anual în S.U.A. și Canada cursele pentru Can-Am-Challenge-Cup. Reprezentanți ai acestei grupe: McLaren-Chevrolet, Lola T 70, Honker-Ford.

Grupa a 8-a: **Automobile de curse construite după formulă.** Automobile de curse cu un singur loc, corespunzătoare prevederilor (formulei) F.I.A.

Formula I (în vigoare de la 1.I.1966 pînă la 31.XII.1970): motoare cu pistoane, fără compresor, cu capacitatea cilindrică maximă de 3 000 cmc, sau cu compresor, cu capacitatea cilindrică maximă de 1 500 cmc. Greutatea minimă 500 kg.

Formula II (în vigoare de la 1.I.1967 pînă la 31.XII.1971): blocul motor de la un automobil din grupele 1—3, cu capacitatea cilindrică cuprinsă între 1 300 cmc și 1 600 cmc și cel mult 6 cilindri. 5 trepte de viteze pentru mers înainte, două roți motrice. Greutatea minimă 420 kg.

Formula III (în vigoare de la 1.I.1966 pînă la 31.XII.1968): motor cu pistoane de la un automobil din grupa 1 sau 2, cu capacitatea cilindrică maximă de 1 000 cmc, patru cilindri, fără ca axul cu came să fie amplasat pe chiulasă, un singur carburator și cel mult patru viteze pentru mers înainte. Greutatea minimă 400 kg.

Formula „V": reprezintă o formulă nerecunoscută oficial de F.I.A. și deci automobilele de curse construite după această formulă fac parte din grupa a 9-a.

Grupa a 9-a: **Automobile de curse fără formulă.** Automobilele de curse care nu sînt supuse unei formule internaționale. Din această grupă fac parte automobilele de curse construite după formula „V", care se compun dintr-un motor VW (Volkswagen) îmbunătățit și un șasiu care trebuie să aibă anumite piese VW. De asemenea, fac parte din această grupă automobilele construite după formula „Tasmania". Acestea sînt automobile de curse cu un singur loc, cu motoare de 2 500 cmc. Cu aceste mașini se dispută în fiecare primăvară campionatul tasmanian (Australia). Și bolizii celebrei curse de la Indianopolis (S.U.A.) fac parte din această ultimă grupă.

Ing. Rolf SEEWALDT

Mărul din grădina vecinului...

Dinu Cristea, atletul care a deținut aproape trei decenii capul de afiș în alergările noastre de fond, nu pierdea prilejul, în ultimii săi ani de activitate competițională, să-și manifeste îngrijorarea sinceră că părăsește arena fără să-și fi găsit, el însuși, un înlocuitor.

Un timp a încercat cu fiul său, Marin. Deși a fost selecționat în reprezentativa de juniori a țării, acesta n-a ajuns acolo unde se aștepta. „De, ce să-i faci, spunea Dinu Cristea, iată că nu tot ce naște din pisică"... Mai tîrziu, după multe căutări, Dinu și-a găsit cîțiva elevi, între care Ion Dima și Constantin Pascale, pe care-i vedea ajungînd departe. S-a aplecat asupra lor cu dragoste părintească, îndrumîndu-le pașii clipă de clipă, cum poate că n-a făcut-o nici chiar cu copiii săi.

Antrenorii lotului republican de juniori și chiar ai celui de seniori au asistat nu o singură dată la scene de-a dreptul emoționante, pline de adîncă semnificație în privința felului în care acest om a înțeles să-și ducă la îndeplinire îndatoririle de pedagog. Dinu fuge cot la cot cu elevii săi, el le face masaj după concursuri și antrenamente, se duce cu ei la baia de aburi, le împărtășește în fiecare clipă din bogata-i experiență de viață, îi călăuzește pe drumuri întortocheate ai performanței. Și iată-l începînd să culeagă roadele strădaniilor sale. Dima a ajuns campion și recordman republican la juniori, iar Pascale îi este în imediata apropiere. Dar obiectivele lor sînt altele, mult mai îndrăznețe și tocmai prin aceasta mai frumoase.

Deunăzi însă, l-am întîlnit pe Dinu cu ochii plini de lacrimi. Da, de lacrimi!

— Vor să mi-l ia pe Dima! Tocmai în acest an în care mi-am pus atîtea speranțe pentru Crosul Balcanic al juniorilor, pentru „europenele" de la Leipzig, pentru atîtea și atîtea concursuri... În anul ce vine, Dima împlinește sorocul milităriei, ca toți tinerii de vîrsta lui, dar am aflat că, nu știu cine, l-ar fi povățuit să facă cerere să intre voluntar și să treacă să facă sport la Dinamo, chiar de pe acum. Asta mă supără foarte mult! Puneți-vă în locul meu, sau să se pună cei de la Dinamo, care mai mult iau atleți de la alții decît îi cresc ei. Cum s-ar simți dacă s-ar proceda cu sportivii lor la fel cum încearcă ei cu Dima? Sînt supărat, foc de supărat și pe el, că a făcut ce-a făcut fără să-mi fi spus măcar o vorbă. Și m-a pus în fața faptului împlinit. Dar cred că marea vină este tot a celor care l-au sfătuit să procedeze astfel, pe ascuns. Nu e de loc sportiv, ca să nu spun altfel!

NOTE

Am ascultat oful lui Dinu Cristea și i-am dat dreptate. Procedeul utilizat nu este nici elegant, nici etic. Fiind întrebat, Ion Dima cum este cu această cerere, atletul a declarat puțin surprins că părinții săi au întocmit-o în numele lui, ceea ce pînă la urmă s-a dovedit a fi o minciună, deoarece a scris-o chiar el, după un antrenament pe stadionul Dinamo, și i-a dat-o președintelui secției dinamoviste de atletism, în prezența antrenorului Alexandru Stuenescu, despre care nu s-ar putea afirma că a fost străin de toată această poveste.

Pînă în cele din urmă lucrurile au fost puse la punct în sensul că Dima a redactat o nouă cerere, în care s-a dezis de prima, iar Dinamo a renunțat la „voluntariatul" acestui atlet junior. Clar?

Da! Dar, după părerea noastră, numai pe jumătate. Fiindcă lucrurile n-ar trebui să se încheie aici, ci să constituie un prilej de meditație pentru acest tînăr (și poate și pentru alții ca el) care a arătat o mare ingratitudine față de profesorul său. Și, poate, un prilej de analiză a raporturilor existente încă între unii antrenori și unele cluburi, raporturi ce împietează asupra climatului de colaborare care ar trebui să existe între toți cei ce slujesc sportul românesc.

Romeo VILARA

Rugbyul, sport de salon?...

Parcă pentru a-și justifica numele, „Cupa de iarnă", competiție organizată în Capitală de către comisia orășenească de rugby, și-a primit oaspeții (cele 8 echipe participante, arbitrii și spectatorii veniți pe stadionul Constructorul) într-un decor de autentic sezon alb. După zilele nefirești de primăvăratece de pînă acum, zăpada așternută pe terenul de joc — cam de-o palmă — i-a speriat, se vede treaba, pe organizatori, care, probabil, nu s-au așteptat la o asemenea surpriză. (De ce? Nu se știe cît de capricioasă este luna februarie?) Și, în consecință, s-a hotărît amînarea primei etape, cu o săptămînă.

Au fost și glasuri care au insistat, totuși, să se joace. Și, pe bună dreptate. Ne amintim doar, că cele mai multe dintre edițiile acestei competiții s-au desfășurat pe terenuri aproape troienite. Nimeni nu s-a gîndit, însă, să amîne, nu o etapă ci nici măcar un joc. Acum comisia orășenească de rugby, manifestînd, inexplicabil, o prudență exagerată, vrînd, parcă, să-i menajeze pe jucători — avem oare de-a face cu un sport de salon? — a fost de altă părere...

Ceea ce a complicat lucrurile a fost faptul că una din echipe, Farul Constanța, și-a irosit banii de deplasare, „Am cheltuit aproape 3 000 de lei cu venirea la București — îmi mărturisea, la teren antrenorul Al. Carnabel. Și este puțin probabil ca clubul să ne mai suplimenteze o altă sumă". Organizatorii, dacă ar fi stat să se gîndească puțin, ar fi trebuit să programeze măcar meciul Farului cu Constructorul, pe unul din terenurile clubului gazdă (din vecinătatea celui fixat inițial, impropriu), pe care, de altfel, a și avut loc un meci, între juniorii de la Constructorul și Vulcan.

Cu alte cuvinte, un adevărat paradox: în aceleași condiții oferite duminică dimineața, elevi de 16—18 ani au putut juca rugby, în schimb, echipe de seniori — dintre care nu mai puțin de 7 din prima categorie a țării — au fost trimise la vestiare, pe motiv că timpul nefavorabil nu îngăduie desfășurarea etapei!? Să nu se supere membrii comisiei orășenești, dar optica manifestată în acest caz ni se pare pur și simplu, de neînțeles.

Tiberiu STAMA

P.S.: Reprogramarea etapelor „Cupei de iarnă" la 25 februarie, 3 și 10 martie creează dificultăți echipelor înscrise, care au acceptat participarea cu condiția să aibă o scurtă perioadă de repaus, între ultima etapă a competiției și reluarea activității oficiale. Or, în noile condiții, această clauză, perfect logică, a fost anulată. Și dacă și duminica viitoare vom avea puțin viscol, ceea ce este posibil, înseamnă că vom asista nu numai la o nouă amînare, ci chiar la anularea competiției. Cui i-ar folosi? (t. st.).

AU ÎNCEPUT ANTRENAMENTELE DE BOB PE PÎRTIA DE LA SINAIA

După multe peripeții cauzate de modificările dese și bruște de temperatură, pîrtia de la Sinaia a fost pusă la punct aproape în întregime și a putut găzdui ieri dimineață primele antrenamente, la care au participat 19 echipaje de 2 persoane. Acestora li se vor adăuga echipajele ce vor fi alcătuite de boberii care ne-au reprezentat la Jocurile Olimpice, adică Panțuru, Neagoe, Hristovici, Nedelcu și Maftei.

În momentul de față, pîrtia poate fi utilizată pînă deasupra virajului mare, dar este posibil ca în zilele următoare să fie dată în folosință în întregime.

După coborîrile de antrenament din aceste zile, F.R.S.B., în colaborare cu comisia locală de specialitate și cu clubul sportiv Carpați, va organiza primele competiții. După toate probabilitățile, acestea vor avea loc începînd de vineri. În decurs de 10 zile, pîrtia de pe Furnica va găzdui campionatul național, Cupa României, Cupa Federației, Cupa Carpați, Cupa Bucegi, Cupa Steagul roșu, Cupa A.S. Armata etc., într-o ordine ce va fi stabilită ulterior.

DR. O. TROIANESCU ÎNVINGĂTOR ÎN TURNEUL MAEȘTRILOR

Partida derbi Drimer — Troianescu din runda a 14-a a decis soarta primului loc în turneul maeștrilor. Cu o zi înainte Drimer cîștigase la Botez și se apropiase la distanța unei victorii (3 puncte) de liderul clasamentului, Troianescu. Avînd albele în partida ce putea să hotărască pe cîștigătorul competiției, Drimer a jucat riscant, a respins propunerea de remiză a adversarului său și intrînd într-o situație grea a fost strivit de presiunea pozițională a negrului. În felul acesta, încă înaintea ultimei runde, dr. Octav Troianescu și-a asigurat primul loc în acest concurs de anvergură, repurtînd un succes care-l readuce în primul pluton al șahului românesc.

Dintre ceilalți concurenți, o foarte bună impresie au lăsat Drimer și Reicher, pentru modul combativ în care au abordat fiecare partidă, tînărul Ghizdavu, o reală speranță, Radovici, care și-a regăsit vechea constanță.

După cum am arătat, ultima rundă nu mai prezenta importanță pentru desemnarea primului loc. În schimb, ea a hotărît configurația celor următoare.

Iată clasamentul final al turneului maeștrilor — ediția 1968: Dr. O. Troianescu 27 p (1), D. Drimer 22, D. Ghizdavu 21, R. Reicher 20 (1), C. Radovici și P. Voiculescu 20, Gh. Mititelu 19, E. Ungureanu 17 (1), S. Neamțu 17 etc.

A ÎNCEPUT ÎNTRECEREA FEMININĂ.

În prima rundă a turneului feminin de selecție s-au înregistrat următoarele rezultate: Polihroniade — Makai 1—0, Răducanu — Desmireanu 1—0, Teodorescu — Baumstarck 1—0; partida Reicher — Pogorevici s-a întrerupt într-o poziție egală, în timp ce Perevoznic deține un pion în plus la Alexandra Nicolau.

În runda a doua: Polihroniade — Jianu 1—0, Pogorevici — Răducanu 0—1, Baumstarck — Nicolau, Desmireanu — Teodorescu și Makai — Reicher remize.

În clasament conduc Elisabeta Polihroniade și Elena Răducanu cu cîte 6 p.

T. NICOARA — corespondent

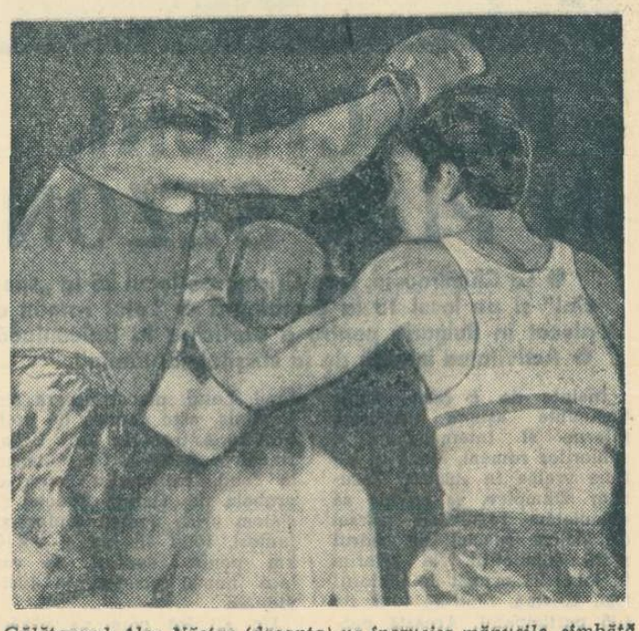

Gălățeanul Alec Năstac (dreapta) va încrucișa mănușile, simbătă seara, cu Tudor Ivan (Progresul Buc.). În fotografie, Năstac plasează un croșeu de stînga francezului Michel Chapier, pe care l-a învins în decembrie 1967, la București

Foto: T. ROIBU

„CRITERIUL TINERETULUI" VA DEVENI TRADIȚIONAL

Cu prilejul unei conferințe de presă care a avut loc zilele trecute la A.S. Loto-Pronosport, s-au purtat discuții cu privire la confruntările pugilistice care încep simbătă seara. La sugestia ziariștilor, tehnicienii federației de specialitate au hotărît ca întrecerile intitulate „Criteriul tineretului" (care reunesc 44 dintre speranțele boxului nostru), să fie organizate în fiecare an. Iată deci, că în afara campionatelor republicane individuale, tinerii pugiliști din țara noastră vor avea de făcut față, an de an, unor noi și severe examene, care vor duce, sîntem siguri, la depistarea unor noi talente pentru sportul nostru cu mănuși.

Administrația de Stat Loto-Pronosport va acorda cîștigătorilor, precum și sportivilor care vor ocupa locul doi, numeroase premii. De asemenea, un premiu special va răsplăti pe cel mai bun pugilist al competiției, acordîndu-se, totodată, și un premiu de consolare, celui mai merituos învins. În sfîrșit, vor fi acordate două premii antrenorilor care au pregătit cei mai valoroși boxeri ai turneului. Pentru popularizarea întrecerilor din sala Floreasca, Loto-Pronosport a amenajat la sediul Agenției sale din Calea Victoriei (lîngă Palatul Telefoanelor) o vitrină în care sînt expuse premiile acordate participanților la această competiție.

Simbătă, la ora 18, crainicul reuniunii va chema în ring prima pereche de boxeri.

Cinstea de a deschide turneul va reveni „semimușteler" Mihai Aurel (Steaua — campion de seniori pe anul 1967) și Silviu Lazăr (Dinamo Cluj). Vor urca, apoi, treptele ringului, următorii boxeri: Marin Lumezeanu (Steaua) — Petre Ganea (C.F.A. Brăila); Pavel Nedelcea (Dinamo Buc.) — Irinel Pop (A.S.A. Tg. Mureș); Vasile Kiss (C.S.M. Cluj) — Ion Petre (Voința Buc.); Costel Gutui (P.A.L. Brăila) — Calistrat Cuțov (Dinamo Buc.); Tudor Miron (Voința Buc.) — Ion Ghinescu (Semănătoarea Buc.); Alexandru Popa (C.S.M. Cluj) — Nicolae Tudor (Semănătoarea Buc.); Victor Silberman (Steaua) — Remus Lazea (A.S.A. Tg. Mureș); Alec Năstac (C.S.O. Galați) — Tudor Ivan (Progresul Buc.); Vasile Lehăduș (C.S.O. Galați) — Ion Albu (I.S. Cîmpia Turzii); Ion Sănătescu (Dinamo Craiova) — Mihai Niculescu (Voința Buc.).

Pentru buna desfășurare a acestor întreceri, Colegiul central de arbitri a decis să aplaudeze la următorii oficiali: M. Voiculescu, C. Chiriac, M. Stănescu, I. Ștefan (Galați), C. Dobrotă (Constanța), V. Șchiopu, B. Robert, P. Malițchi etc.

R. C.

FOLIILE REFLECTORIZANTE — O INVENȚIE SALVATOARE

Automobiliștii care au călătorit noaptea pe marile magistrale rutiere ale țării noastre au remarcat fără îndoială strălucirea noilor semne și indicatoare de circulație instalate în ultima vreme. În urma cercetărilor minuțioase întreprinse de opticieni cu reputație s-a constatat că vechile semnale vopsite cu lacuri obișnuite nu mai corespund vitezei și frecvenței crescînde a circulației din zilele noastre. Ele dispersează în toate direcțiile fasciculul de lumină al farului, ceea ce reduce mult vizibilitatea și lizibilitatea semnalelor de circulație.

Noi complicații au survenit o dată cu măsura de interdicție a folosirii fazei mari a farurilor în timpul circulației nocturne. După cercetările efectuate în ultimii ani s-a ajuns la o formulă nouă, considerată pe drept cuvînt salutară: *foliile reflectorizante*. Aplicarea lor în dispozitivele de semnalizare rutieră a contribuit în scurtă vreme la reducerea simțitoare a accidentelor de noapte.

Ce sînt foliile reflectorizante? Pe o foaie din masă plastică se așterne un strat dintr-o substanță cu proprietăți reflectante-oglindă. Deasupra acestuia se adaugă un strat de sfere minuscule, tot din masă plastică. Rolul acestora este de a reflecta în linie dreaptă fasciculul de lumină, întocmai ca „ochiul de pisică". De fapt, fiecare din aceste lentile sferice de dimensiuni microscopice este un „ochi de pisică". Pe o suprafață de un centimetru patrat sînt dispuse cca 4000—6000 de astfel de lentile „ochi". Peste acest strat se aplică substanța colorantă convențională sau — în funcție de scopul urmărit — culoarea cea mai potrivită, apoi încă un strat intermediar care completează sistemul optic. Deasupra se așterne un ultim strat care nivelează și totodată protejează suprafața. Pe spatele foliilor astfel preparate se aplică o peliculă de adeziv care asigură lipirea sigură pe orice obiect. De reținut că, cu tot „echipamentul" descris mai sus, grosimea totală a foliei nu depășește 0,15 mm.

Un indicator de circulație pe care s-a aplicat o astfel de folie nu mai absoarbe și nu mai dispersează multidirecțional razele de lumină primite de la un far, ci le reflectă în linie dreaptă. În plus, semnalele de acest gen sînt de 150 de ori mai luminoase decît cele obișnuite, acoperite cu lac, fiind mult mai ușor de descifrat.

Foliile reflectorizante nu sînt însă folosite numai la semnalele verticale, ci au multiple întrebuințări. Din ele se fac benzi albe care marchează spațiul carosabil, numere de înmatriculare a autovehiculelor sau sînt aplicate pe capacele de roți. De asemenea, sînt utilizate la marginile speciale de pe drumurile în construcție, la vehiculele parcate pe dreapta etc. Putînd fi aplicate cu ușurință pe materialele textile, ele completează cu efect deosebit echipamentul agenților de circulație, al pompierilor, motocicliștilor sau bicicliștilor, servanților de pe autovehiculele „Salvării", picherilor de drumuri etc. Oamenii care poartă un astfel de echipament reflectorizant pot fi văzuți noaptea în lumina farurilor de la distanțe de 100—200 m. Închipuiți-vă că un automobilist sau motocicelist circulînd noaptea cu viteză mare nu vede semnalul de stop aflat la spatele mașinii din fața sa decît la 50—60 m distanță. Un automobil prevăzut cu numere de înmatriculare din folii reflectorizante este ușor vizibil de la peste 200 m!

La noi, problema semnalizării în circulația rutieră este acută. Introducerea pe scară largă a indicatoarelor moderne la care să se folosească foliile reflectorizante, se impune cu o necesitate absolută; de asemena, confecționarea numerelor de autovehicule din materiale reflectorizante va contribui la realizarea unei vizibilități sporite în timpul nopții. Încercări de a se realiza în țara noastră astfel de materiale au fost, dar sporadice, nesusținute, lipsite de finalitate. După un eșec, Institutul de cercetări pentru transporturi a abandonat căutările în vederea obținerii unor astfel de materiale care acum se aduc din import.

În prezent, experimentări cu materiale reflectorizante se fac la Institutul politehnic din Cluj. Dar cine se ocupă la noi, concret, de aceste probleme majore ale circulației rutiere — cercetări științifice, realizarea unor materiale și substanțe corespunzătoare, confecționarea semafoarelor, a indicatoarelor de circulație, executarea marcajelor etc.? Specialiștii în circulație ai Direcției Generale a Miliției au propus de mult înființarea unei întreprinderi specializate în acest domeniu, dar fără rezultat, cel puțin pînă acum.

Pietonii, motocicliștii, automobiliștii vor avea de întîmpinat în anii ce vin dificultățile unei circulații stradale tot mai intense în care perfecționarea semnalizării se va dovedi de cea mai mare importanță, putîndu-se ajunge la reducerea cu mai bine de jumătate a accidentelor, după cum apreciază experții în problemă.

Pe cînd și la noi atenția cuvenită acestei importante preocupări pentru circulația rutieră de azi și de mîine?

Ion FREDA
Ion Valeriu POPA

MERCEDES TIP 1968

Nașterea noii generații de mașini Daimler-Benz a durat 5 ani. Conform tradiției, vechea fabrică de automobile cu sediul la Stuttgart (R.F.G.) nu-și schimbă programul de autoturisme decît din cinci în cinci ani. Noua familie Mercedes 1968 este deosebit de puternică. Cu 15 modele — de la economicul model cu patru cilindri și pînă la limuzina cu opt cilindri — se urmărește menținerea poziției pe piața internațională a automobilului. În cercurile de specialitate, noul model este socotit drept un pas înainte pe drumul spre perfecțiunea tehnică. În ciuda vitezei mărite, toate modelele au o stabilitate ameliorată și oferă maximum de securitate. Bine camuflate, modelele 1968 (noul MD-250, un model compact cu 6 cilindri și 130 CP, mai plat, mai scurt și mai rapid decît cel vechi) se afirmă în călătorii-test prin Africa (după cum se vede în fotografie).

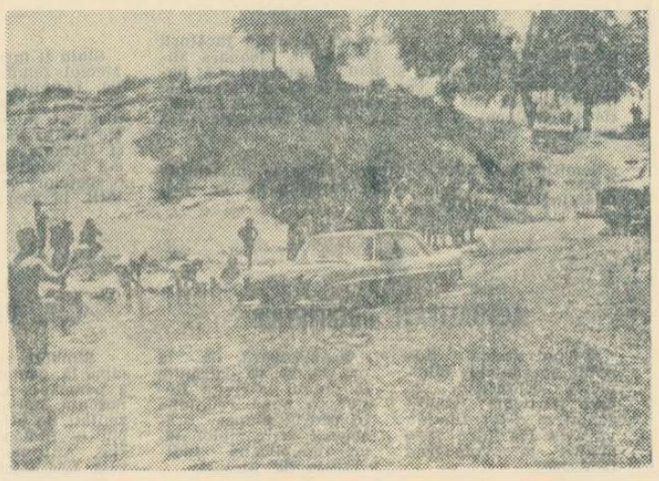

Perspectivele sportului la sate

(Urmare din pag. 1)

Și, totuși, sportul sătesc nu s-a dezvoltat pe măsura resurselor infinite pe care le are, în pas cu actualele cerințe. Activitatea de educație fizică și sport la sate este necesar să cuprindă în viitor masa mare a tinerilor țărani. Ea trebuie organizată temeinic și la acele sporturi care se bucură de popularitate în acest mediu și cărora să li se asigure cele mai bune condiții de dezvoltare. Se simte nevoia, în acest sens, să se organizeze cu mai multă regularitate acțiuni sportive la nivelul satelor, al comunelor, **cu precădere duminica și în celelalte sărbători,** la sporturi cu tradiție în acest mediu, cum sînt trînta, oina, popicele, călăria, ciclismul popular, precum și handbalul, fotbalul și unele ramuri ale atletismului — alergările și săriturile. În satele de munte, este necesar să se acorde o atenție sporită sporturilor de iarnă, schiului și săniuțelor.

Problema atît de actuală a dezvoltării sportului în mediul sătesc a fost pe larg dezbătută în cadrul Comisiei de sport, pregătire turistică și de apărare a patriei a Consfătuirii pe țară a Uniunii Tineretului Comunist. S-a vorbit mult despre necesitatea extinderii întrecerilor sportive pe sate și comune, între comune apropiate, care nu comportă cheltuieli peste măsura posibilităților asociațiilor respective. Experiența anilor precedenți a arătat că activitățile sportive îmbinate cu acțiunile culturale s-au bucurat în multe locuri de un interes deosebit. Ca atare, este necesar ca asemenea acțiuni să se afle în centrul atenției, dezvoltînd astfel gustul tineretului de la sate pentru cultură, pentru sport. În acest sens școlile și conducerile căminelor culturale au un cuvînt de spus.

Evident, fără o bază materială minimă, asemenea obiective cu greu vor fi înfăptuite. În acest sens, în colaborare cu C.A.P., I.A.S., S.M.T. și consiliile populare comunale, se vor stabili terenurile necesare, manifestîndu-se grijă și pentru procurarea materialelor sportive. Sîntem convinși că toți tinerii din sate și comune, elemente pline de entuziasm, dornice de a practica sportul, prin muncă voluntar-patriotică vor amenaja numeroase terenuri sportive simple.

Noua organizare administrativ-teritorială a țării creează posibilitatea pentru comitetele județene ale U.T.C. și organele județene pentru educație fizică și sport — acestea din urmă ca organe de îndrumare de specialitate a activității de educație fizică și a sportului de masă — de a se apropia de masa tineretului de la sate, de a-i da o îndrumare continuă și competentă. **Lucrînd nemijlocit cu organizațiile U.T.C. de la sate, organele județene vor trebui să mobilizeze toate forțele pentru a orienta activitatea sportivă din mediul sătesc către cuprinderea marii mase a tinerilor țărani în practicarea organizată a sportului.**

Pe baza răspunderilor ce le revin în organizarea acestei activități, a turismului, care va trebui să formeze obiectul unei atenții speciale, organele și organizațiile U.T.C. au posibilitatea de a realiza pași însemnați în domeniul afirmării sportului la sate. Iată concluziile care s-au desprins în cadrul lucrărilor comisiei amintite. Măsurile întreprinse de către Comitetul Central al U.T.C. — ca și altele care vor urma — constituie un început de drum într-o activitate ce o dorim cît mai fructuoasă.